

עת"א 41977/04/15 - פארס סאלח (אסיר), נגד ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

בית המשפט המחוזי בחיפה

01 יוני 2015

עת"א 41977-04-15 סאלח(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

העותר

פארס סאלח (אסיר), ת"ז 854099298

ע"י ב"כ עו"ד סאוסן סבאג

נגד

המשיבה

ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא דמון

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

בפנינו עתירת אסיר המופנית כנגד החלטת ועדת השחרורים שמקום מושבה בכלא דמון, בראשות כב' השופט העמית ד"ר מרדכי ארגמן, אשר ניתנה ביום 24.3.15. העותר נדון ל-24 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש (התפרצות למחסן, התפרצות לרכב וגניבתו אגב הימלטות ממרדף משטרתית) וכן עבירות של כניסה לישראל. מדובר במאסרו הראשון של העותר. עם זאת, מצאה ועדת השחרורים כי יש לדחות את בקשתו לשחרור מוקדם, וזאת בין היתר על בסיס מידעים אשר הצביעו על התנהגות הכוללת הפרות משמעת ואלימות כנגד אסירים.

יצוין כי לוועדת השחרורים הוגשה חוות דעת, לפיה ניתן יהיה לשלב את העותר בתכנית שיקום בשטחי הרשות הפלסטינאית. עם זאת, על רקע העבירות שביצע, המסוכנות שעלתה בנסיבות ביצוע העבירות, ביחד עם המידעים שהוצגו בפני הועדה, סברו חברי הועדה כי אין מקום להיעתר לבקשתו של העותר. כנגד החלטה זו הוגשה העתירה שבפנינו.

מעיון בדו"חות שב"ס עולה כי לחובתו של העותר מספר לא מבוטל של מידעים שעניינם באלימות בין אסירים. אמנם חלק מהמידעים הם מתקופה שהייתה בראשית מאסרו, ואולם קיימים גם מידעים המתייחסים לתקופה של שנת 2015. מבלי לפרט את תוכנם של המידעים נציין כי מדובר אכן במידעים שעניינם באלימות בין אסירים.

עוד יצוין כי במהלך מאסרו של העותר נפתחו בעניינו שני תיקי פ"א, האחד בגין החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית,

והשני בגין איומים על סוהר.

בנסיבות אלו, כאשר קיימים מספר מידעים, ומעבר למידעים קיימות ראיות אשר הובילו לפתיחת תיקי חקירה בעניינו של העותר, הרי שלא ניתן לומר כי התנהגותו בכלא הייתה תקינה לאורך מאסרו. אמנם נטען בפנינו כי לאחרונה חל שיפור בהתנהגותו של העותר והוא אף עבר לעבודה במטבח הכלא, ואולם אין בכך די לעת הזו. בהחלט ניתן כי השיפור בהתנהגותו מצביע על שינוי חיובי ופיתוח מוטיבציה לשיקום, כפי שעולה מדו"ח מערך החינוך שבכלא ומדו"ח העו"ס. עם זאת, על רקע המידעים השליליים, המצביעים לכאורה על המשך מעורבות ב אלימות בין אסירים, לא ניתן, לעת הזו, להיעתר לבקשה.

הלכה היא שרק במקרים חריגים יתערב בית משפט מנהלי בהחלטותיה של ועדת השחרורים. ראו רע"ב 3686/10 סמיר גנאמה נ' ועדת השחרורים, (טרם פורסם, ניתן ביום 9/12/10):

"יודגש כי בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים אינו פועל כערכאת ערעור על החלטת הוועדה, אלא הוא בוחן את החלטת הוועדה כהחלטה מינהלית, ומכאן שהתערבותו של בית המשפט תיעשה רק במקרים בהם קמה עילה מאלה המאפיינות את המשפט המינהלי כנגד החלטת הוועדה. על בית המשפט לשמור על מרחב של שיקול דעת לוועדה בהחלטתה לגבי שחרור אסירים, ולהתערב בהחלטותיה רק אם הן לוקות בחוסר סבירות קיצוני (ראו בין השאר: ע"א 2/83 ועדת השחרורים נ' אסיאס, פ"ד לז(2) 688 (1983); בג"ץ 89/01 הוועד הציבורי נגד עינויים נ' ועדת השחרורים, פ"ד נה(2) 838, 871 (2001); רע"ב 4570/02 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 236 (2002))."

במקרה שבפנינו, על רקע מכלול הנתונים, לא ניתן לומר כי החלטת ועדת השחרורים חרגה מסמכותה או שהיא בלתי סבירה בצורה קיצונית, ובנסיבות אלו אין עילה להתערב בה.

אשר על כן, העתירה נדחית.

עם זאת נציין, כי ככל שימשיך העותר וישפר את התנהגותו ויתמיד להימנע ממעורבות באירועי אלימות או בפעילות שלילית אחרת בתחומי הכלא, כי אז יוכל להגיש בבוא העת בקשה לעיון חוזר. בכפוף לאמור לעיל, לא מצאנו, כאמור, עילה להתערבות בהחלטת ועדת השחרורים.

החומר החסוי שהוצג לעיונו יוחזר לידי הפרקליטות ויועמד לעיון בית משפט מוסמך, ככל שהדבר ידרש.

המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ה,
01 יוני 2015, בהעדר
הצדדים.
רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

אברהם אליקים,
שופט

בטינה טאובר, שופטת